

Sygnatura akt IX GC 751/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział IX Gospodarczy w składzie :

Przewodniczący : SSO Maria J. Werle

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Iwona Jarecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 marca 2015 roku w Poznaniu

sprawy

z powództwa W. Ś. zamieszkałego w miejscowości B.

przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż.

o zapłatę

1. oddała powództwo

2. kosztami postępowania obciąża powoda i z tego tytułu zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 377,00 złotych (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych)

SSO Maria J. Werle

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 04 lipca 2014 roku powód W. Ś., zamieszkały w B., wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. z dnia 10 czerwca 2014 roku, która objęta jest protokołem sporządzonym przez notariusza M. M. z Kancelarii Notarialnej w Ż. (repertorium A nr 4569/2014), ewentualnie o ustalenie nieistnienia powyższej uchwały.

W uzasadnieniu swego stanowiska powód wskazał, że jest wspólnikiem oraz członkiem zarządu pozwanej spółki. Wyjaśnił, że przedmiotową uchwałą dokonano zmian w umowie spółki, dotyczących sposobu podziału zysku, wydatkowania przez spółkę dochodów na rzecz członków pochodzących ze sprzedaży produktów lub grup produktów, dla których spółka została utworzona, wyprodukowanych w gospodarstwach jej członków, w tym pochodzących z dotacji przysługujących grupom producentów rolnych, jak również dotyczące majątku spółki pozostałego po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli w przypadku likwidacji spółki. Powód wyjaśnił, iż zgodnie z dotychczasową treścią umowy spółki zysk, dochody oraz majątek spółki w razie jej likwidacji powinny być dzielone między wspólników proporcjonalnie do wartości dostarczonych przez nich do spółki sztuk drobiu (kurczaków). Zaskarżoną uchwałą zmodyfikowano tę zasadę, wprowadzając zamiast niej zapisy, stosownie do których zysk, dochody oraz majątek spółki w razie jej likwidacji mają być dzielone pomiędzy wspólników w stosunku do udziałów.

Zdaniem powoda zmienione zapisy uszczuplają jego prawa udziałowe w spółce, ponieważ na ich podstawie przysługiwać mu będzie prawo do mniejszego zysku, mniejszych dochodów spółki i mniejszego majątku spółki w razie jej likwidacji niż dotychczas. Powód jest bowiem osobą, która dostarczała i dostarcza do spółki drób o największej wartości spośród wszystkich wspólników, co było założone do początku funkcjonowania spółki i przez to wiadome

wszystkim wspólnikom. Powód zaznaczył, iż posiada tyle samo udziałów co pozostali wspólnicy (tj. 10 udziałów), a zatem w oparciu o nowe regulacje będą mu przysługiwały mniejsze świadczenia niż dotychczas.

Jako podstawę prawną swojego żądania powód wskazał art. 246 § 3 k.s.h., wskazując że zaskarżona uchwała jest uchwałą uszczuplającą jego prawa udziałowe, a zatem wymaga ona zgody wszystkich wspólników, których dotyczy. Powód nadmienił, iż nie wyraził zgody na podjęcie tej uchwały, a co więcej nie był obecny na zgromadzeniu wspólników w dniu 10 czerwca 2014 roku.

Postanowieniem z dnia 19 września 2014 roku Sąd oddalił wniosek powoda o zabezpieczenie powództwa.

Zażalenie powoda na powyższe postanowienie zostało oddalone postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 05 listopada 2014 roku sygn. akt I ACz 1749/14.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powoda kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany wskazał, iż prawo udziałowe w rozumieniu art. 246 § 3 k.s.h. należy traktować jako szczególne uprawnienie, co należy wiązać z tzw. uprzywilejowanymi udziałami. Uprzywilejowanie natomiast udziałów nie może być abstrakcyjne i wymaga konkretnego określenia, które udziały są uprzywilejowane i w jaki sposób. Wprowadzone zmiany nie dotyczą uszczuplenia praw udziałowych powoda, albowiem te nie są udziałami uprzywilejowanymi w rozumieniu art. 174 § 2 k.s.h.

Pozwany zwrócił również uwagę, iż zaskarżona uchwała odnosi się do wszystkich wspólników i wprowadza między nimi nowe zasady podziału zysku. Tym samym nie można uznać, iż zmiana sposobu obliczania dywidendy – jednakowa dla wszystkich wspólników – stanowi uszczuplenie praw udziałowych określonego wspólnika. Samo tylko i wyłącznie porównanie poprzednio obowiązujących regulacji z nowymi, nie stanowi podstawy do wniosku, że zaskarżona uchwała uszczupla prawa udziałowe powoda, który nadal będzie uprawniony do otrzymywania dywidendy.

Pozwany nadmienił również, że uchwała dotyczy zmian w podziale zysku, które będą obowiązywać dopiero przy podziale zysku za rok obrotowy 2014. Tym samym w chwili obecnej nie można stwierdzić, że przedmiotowe zmiany miałyby być ewentualnie krzywdzące dla powoda lub uszczuplać jego prawa, ponieważ aktualnie nie można przewidzieć, jak będą się kształtować proporcje pomiędzy wspólnikami w zakresie sprzedaży drobiu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. Ś. jest wspólnikiem pozwanej spółki. W kapitale zakładowym tej Spółki, obejmującym 60 udziałów o łącznej wartości 6.000,00 złotych, powód posiada 10 udziałów o łącznej wartości 1.000,00 złotych.

W pozwanej spółce jest łącznie sześciu wspólników, przy czym każdy posiada po 10 udziałów.

okoliczność bezsporna, a nadto **dowód** : odpis z Krajowego Rejestru Sądowego pozwanej spółki (k.11-17).

Powód W. Ś. jest także członkiem zarządu pozwanej spółki.

okoliczność bezsporna, a nadto **dowód** : odpis z Krajowego Rejestru Sądowego pozwanej spółki (k.11-17).

Umowa pozwanej spółki została podpisana w dniu 14 maja 2012 roku. Zgodnie z § 14 ust. 1 i 2 umowy spółki wspólnik miał prawo do udziału w zysku wynikającym z rocznego sprawozdania finansowego i przeznaczonego do podziału uchwałą zgromadzenia wspólników. Decyzję o podziale zysku miało podejmować zgromadzenie wspólników, które mogło w szczególności zdecydować o wypłacie zysku wspólnikom lub o zatrzymaniu całości lub części zysku w spółce. Zgromadzenie wspólników miało również określić wielkość wypłaconej wspólnikom dywidendy proporcjonalnie do wartości dostarczonych do spółki w poprzednim roku działalności sztuk drobiu (kurczaków) przez poszczególnych wspólników.

W myśl § 14 ust. 5 umowy spółki wydatkowanie przez spółkę dochodów na rzecz swoich członków pochodzących ze sprzedaży produktów lub grup produktów, dla których spółka została utworzona, wyprodukowanych w gospodarstwach jej członków, w tym pochodzących z dotacji przysługujących grupom producentów rolnych, odbywać się miało odpowiednio do wartości dostarczonych do spółki w poprzednim roku działalności sztuk drobiu (kurczaków) przez poszczególnych wspólników.

Zgodnie z § 16 w/w umowy w przypadku likwidacji spółki majątek pozostały po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli miał zostać podzielony pomiędzy wspólników proporcjonalnie do wartości drobiu (kurczaków) dostarczonego do spółki przez wspólników przez cały okres jej trwania.

okoliczność bezsporna, a nadto **dowód** : umowa spółki z dnia 14 maja 2012r. – akt notarialny rep A nr (...) (k.18-27).

W dniu 10 czerwca 2014 roku odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników pozwanej spółki.

W zgromadzeniu tym wzięli udział wspólnicy reprezentujący 83,33 % kapitału zakładowego spółki. Powód nie był obecny na zgromadzeniu.

okoliczność bezsporna, a nadto **dowód** : protokół Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z dnia 10 czerwca 2014r. – akt notarialny rep. A (...) (k.28-29), zeznania powoda W. Ś. (k.171,172).

Na zgromadzeniu tym podjęta została uchwała w sprawie zmiany umowy spółki. Zmianie uległ § 14 ust. 2 umowy w ten sposób, że zysk przypadający wspólnikom miał być dzielony w stosunku do udziałów. Zmianie uległ również § 14 ust. 5 umowy w ten sposób, że wydatkowanie przez spółkę dochodów na rzecz swoich członków, w tym pochodzących z dotacji przysługujących grupom producentów rolnych, odbywać się miało w stosunku do udziałów posiadanych przez poszczególnych wspólników. Z kolei zgodnie ze zmienionym § 16 w przypadku likwidacji spółki majątek pozostały po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli miał zostać podzielony pomiędzy wspólników w stosunku do udziałów.

Powyższa uchwała została podjęta jednomyślnie.

okoliczność bezsporna, a nadto **dowód** : protokół Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z dnia 10 czerwca 2014r. – akt notarialny rep. A (...) (k.28-29).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił, na podstawie dokumentów dołączonych przez stronę powodową do akt sprawy oraz zeznań stron procesowych. Dokumenty te miały charakter dokumentów prywatnych i stosownie do treści 245 k.p.c. stanowiły dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia zawarte w tych dokumentach. Dokumenty powyższe nie były kwestionowane przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powoda W. Ś., który spójny i logiczny sposób zrelacjonował posiadaną wiedzę w zakresie dotyczącym dostarczania przez wspólników, w tym powoda, drobiu do pozwanej spółki. Jego zeznania w tym zakresie dotyczyły okoliczności bezspornych, jednakże niezwiązanych bezpośrednio ze zgromadzeniem z dnia 10 czerwca 2014 roku i treścią podjętej wówczas uchwały.

Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom prezesa pozwanego H. S., w zakresie w jakim wskazywał, że strony pierwotnie uzgodniły, że podział zysku i innych dochodów odbywać się będzie po równo, a powód sam dokonał zmiany, doprowadzając do wpisania w akcie notarialnym innego sposobu podziału zysku, jak również że pozostali wspólnicy nie zauważyli tej zmiany i podpisali akt notarialny bez czytania. Zeznania w tym zakresie pozostawały wyłącznie w sferze twierdzeń pozwanego, który nie zaoferował żadnych innych wiarygodnych dowodów w tym zakresie. Podkreślić należy, iż powód zaprzeczył tym twierdzeniom. Mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego trudno jest uznać, aby wspólnicy zawiązując spółkę, nie zapoznali się z treścią umowy spółki i aby podczas odczytywania aktu notarialnego przez notariusza nie zwrócili uwagi na zmianowy zapis dotyczący tak ważnej kwestii, jak podział zysku. W pozostałym zakresie Sąd nie znalazł podstaw, by zakwestionować zeznania pozwanego.

Sąd zważył co następuje:

W myśl art. 252 § 1 k.s.h osobom lub organom spółki, wymienionym w art. 250 k.s.h., przysługuje prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą. Przepisu art. 189 Kodeksu postępowania cywilnego nie stosuje się.

Paragraf 3 przywołanego powyżej przepisu stanowi, że prawo do wniesienia powództwa wygasa z upływem sześciu miesięcy od dnia otrzymania wiadomości o uchwale, jednakże nie później niż z upływem trzech lat od dnia powzięcia uchwały.

Stosownie do treści art. 250 k.s.h. prawo do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały wspólników przysługuje:

- 1) zarządowi, radzie nadzorczej, komisji rewizyjnej oraz poszczególnym ich członkom,
- 2) wspólnikowi, który głosował przeciwko uchwale, a po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu,
- 3) wspólnikowi bezzasadnie niedopuszczonemu do udziału w zgromadzeniu wspólników,
- 4) wspólnikowi, który nie był obecny na zgromadzeniu, jedynie w przypadku wadliwego zwołania zgromadzenia wspólników lub też powzięcia uchwały w sprawie nieobjętej porządkiem obrad,
- 5) w przypadku pisemnego głosowania, wspólnikowi, którego pominięto przy głosowaniu lub który nie zgodził się na głosowanie pisemne albo też który głosował przeciwko uchwale i po otrzymaniu wiadomości o uchwale w terminie dwóch tygodni zgłosił sprzeciw.

Przed merytorycznym rozpatrzeniem zarzutów skierowanych przez powoda w stosunku do zaskarżonych uchwał, koniecznym jest w pierwszej kolejności ustalenie, czy dochował on wszystkich wymaganych prawem przesłanek dla skutecznego zaskarżenia uchwał oraz przede wszystkim, czy posiadał on legitymację do zaskarżenia przedmiotowych uchwał.

Poza sporem pozostawało, że powód jest nie tylko wspólnikiem pozwanej spółki, posiadającym 10 udziałów w kapitale zakładowym spółki, ale także członkiem jej zarządu. Wynika to wprost ze znajdującego się w aktach sprawy odpisu z KRS pozwanego. Na zgromadzeniu wspólników w dniu 10 czerwca 2014 roku powód nie był obecny. Swoją legitymację procesową wywodzi z faktu bycia członkiem zarządu pozwanej spółki. W takim przypadku nie jest konieczne dochowanie innych warunków formalnych zaskarżenia uchwały poza zachowaniem terminu

W ocenie Sądu powód zachował również termin do wytoczenia powództwa. Zaskarżona uchwała została podjęta na zgromadzeniu w dniu 10 czerwca 2014 roku, a pozew w niniejszej sprawie został złożony w dniu 04 lipca 2014 roku. Spełnienie powyższych przesłanek pozwala Sądowi na merytoryczne rozważenie podnoszonych przez powoda zarzutów.

Powód jako podstawę zaskarżenia wskazywał art. 246 § 3 k.s.h. Zgodnie z tym przepisem uchwała dotycząca zmiany umowy spółki, zwiększająca świadczenia wspólników lub uszczuplająca prawa udziałowe bądź prawa przyznane osobiście poszczególnym wspólnikom, wymaga zgody wszystkich wspólników, których dotyczy. Zdaniem powoda podjęcie zaskarżonej uchwały wymagało jego zgody, gdyż uszczuplała ona jego prawa udziałowe. Powyższa uchwała zmieniała bowiem między innymi sposób podziału zysku. Pierwotnie był on dzielony proporcjonalnie do wartości dostarczonych do spółki w poprzednim roku działalności sztuk drobiu (kurczaków) przez poszczególnych wspólników. Po zmianach podział zysku miał się odbywać proporcjonalnie do udziałów. W ocenie powoda dokonana zmiana była dla niego niekorzystna, gdyż obecnie będzie otrzymywał taki sam zysk, jak pozostali wspólnicy, podczas, gdy na mocy poprzednio obowiązujących przepisów otrzymywał wyższy zysk, gdyż dostarczał najwięcej drobiu do pozwanej spółki. Okoliczność ta była bezsporna, albowiem na rozprawie w dniu 10 marca 2015 roku członkowie zarządu pozwanej spółki oświadczyli, iż nie kwestionują faktu, że powód dostarczał do spółki kurczaki o największej wartości spośród wszystkich wspólników. Zwrócić należy uwagę, iż zaskarżona uchwała odnosi się do wszystkich wspólników

i wprowadza między innymi nowe zasady podziału zysku, a dokładnie wprowadza zasadniczy model podziału zysku proporcjonalnie do posiadanych udziałów. Samo porównanie poprzednio obowiązujących regulacji z nowymi, nie prowadzi jednoznacznie do stwierdzenia, że zaskarżona uchwała uszczupła prawa udziałowe powoda, który nadal będzie uprawniony do otrzymywania dywidendy, tylko że obliczanej w inny sposób. To, iż realnie powód może uzyskiwać mniejszą dywidendę wynika nie z treści uchwały, ale z okoliczności faktycznych, dotyczących dostarczania określonych ilości drobiu do spółki.

Na gruncie powyższego przepisu wskazano w doktrynie, iż istota tego uregulowania sprowadza się do tego, że bez zgody wspólnika, którego dotyczą zmiany polegające na pogorszeniu jego sytuacji prawnej jako wspólnika, nie można podjąć skutecznie uchwały o zmianie umowy spółki. Zgoda ta może być wyrażona poprzez głosowanie za podjęciem uchwały albo poprzez odrębne oświadczenie. Nie budzi większych wątpliwości sformułowanie „prawa przyznane osobiście”. Chodzi tu o uprawnienia (szczególne przywileje) przyznane indywidualnie określönemu wspólnikowi. Można tu wskazać przykłady prawa nominacji członków organów spółki, prawa do zwoływania zgromadzenia, prawa nabywania towarów (usług) spółki po korzystniejszych cenach. W przypadku uszczuplenia praw udziałowych chodzi o wszystkie uprawnienia wspólników, majątkowe lub organizacyjne, przysługujące im z mocy ustawy lub umowy spółki w takim samym zakresie (np. prawo do udziału w zysku, prawo do indywidualnej kontroli). Uszczuplenie tych praw w stosunku do wszystkich wspólników bądź tylko niektórych z nich wymaga zgody wszystkich wspólników, których to dotyczy (W. Popiołek w Kodeks spółek handlowych Komentarz pod red. W. Pyziola Warszawa 2008 s. 467-468).

Zgodnie z art. 191 § 1 – 3 k.s.h. wspólnik ma prawo do udziału w zysku wynikającym z rocznego sprawozdania finansowego i przeznaczonym do podziału uchwałą zgromadzenia wspólników, z uwzględnieniem przepisu art. 195 § 1. Umowa spółki może przewidywać inny sposób podziału zysku, z uwzględnieniem przepisów art. 192-197 k.s.h. . Jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, zysk przypadający wspólnikom dzieli się w stosunku do udziałów.

Stosownie do treści art. 286. § 1 – 3 k.s.h. podział między wspólników majątku pozostałego po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli nie może nastąpić przed upływem sześciu miesięcy od daty ogłoszenia o otwarciu likwidacji i wezwaniu wierzycieli. Majątek, o którym mowa w § 1, dzieli się między wspólników w stosunku do ich udziałów. Umowa spółki może określać inne zasady podziału majątku.

Analizując podniesione przez powoda zarzuty podzielić można jego zapatrywania, że uchwała zmieniająca sposób podziału zysku może naruszać prawa udziałowe wspólnika i to nawet w sytuacji, gdy nie dotyczy udziałów uprzywilejowanych. Mogło to być mieć miejsce w sytuacji, gdyby danego wspólnika pozbawiono w ogóle praw do udziału w zysku, ograniczono należną mu dywidendę, ustalono, iż wobec danego wspólnika dywidenda jest wypłacana w częściach (ratach) lub też postanowiono ustalić kolejność wypłaty dywidendy poszczególnym wspólnikom lub uzależniono wpłatę dywidendy od zaistnienia określonych zdarzeń lub dokonania przez wspólnika dodatkowych czynności. Z żadną z tych sytuacji nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Zwrócić należy uwagę, iż prawem udziałowym jest prawo do udziału w zysku (dywidenda), a nie prawo do otrzymania jej w określonej wysokości. Powód dokonując oceny obu systemów obliczania dywidendy odnosił się do okoliczności faktycznych i relacji obowiązujących w pozwanej spółce w poprzednich latach. Tymczasem porównywać należy przede wszystkim treść spornych zapisów. Poprzednio obowiązujące regulacje nie przyznawały powodowi prawa do wyższej dywidendy, w stosunku do pozostałych wspólników. To, iż otrzymywał on dywidendę w wyższej wysokości wynikało z faktu, że dostarczał najwięcej kurczaków. Podkreślić należy raz jeszcze, iż odnosi się do sytuacji z lat poprzednich. Tymczasem wprowadzone zmiany dotyczą wypłaty przyszłych dywidend. Nie jest zatem dopuszczalne na podstawie sytuacji z lat poprzednich kategoryczne przyjmowanie, że w latach kolejnych powód również dostarczać będzie największą ilość kurczaków. W ocenie Sądu sama uchwała nie zmienia prawa powoda do zysku. Zmiana sposobu wyliczenia dywidendy nie narusza praw udziałowych wspólnika, jeżeli wprowadza jednolite, równe zasady wypłaty zysku. Istniejące dotychczas „uprzywilejowanie” powoda co do wysokości dywidendy było wynikiem okoliczności faktycznych, a nie istnienia określonego w umowie prawa udziałowego.

Powyższe rozważania odnoszą się również do kwestii związanych z udziałem w majątku w przypadku likwidacji spółki i udziału w dochodach spółki. Oznacza to, iż na podjęcie zaskarżonej uchwały nie była wymagana zgoda powoda, ani jednomyślność wśród wspólników, a jedynie większość wynikająca z regulacji kodeksowych.

Reasumując powyższe rozważania wskazać należy, iż trudno jest przyjąć zaistnienie uszczuplenia praw udziałowych któregokolwiek ze wspólników postanowieniami zaskarżonej uchwały, skoro dopiero ona wprowadziła jednolitą zasadę podziału zysku spółki, jej dochodu oraz majątku w przypadku likwidacji, w stosunku do udziałów posiadanych przez poszczególnych wspólników. Poprzednie zapisy umowy spółki nie uzależniały dochodów wspólników od posiadanych przez nich udziałów, nie czyniły także powoda posiadaczem udziałów uprzywilejowanych, nie uprzywilejowały w końcu bezpośrednio jego osoby, jako wspólnika. Dotychczasowy podział zysku zależny był jedynie od podejmowanych przez wspólników działań i wynikał z czynności faktycznych, nie określał żadnych limitów maksymalnych, ani minimalnych. Zaskarżona uchwała nie naruszała zatem przepisów prawa i do jej podjęcia nie była wymagana zgoda powoda. W związku z powyższym koniecznym było oddalenie powództwa. Dotyczyło to także kwestii roszczenia ewentualnego powoda o ustalenie nieistnienia zaskarżonej uchwały. Przywołany na wstępie przepis wyłączał możliwość wytoczenia takiego powództwa. Skoro zatem powód był legitymowany do wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności, to tym samym nie mógł skutecznie żądać ustalenia nieistnienia spornej uchwały. Nadmienić należy, iż powód nie powołał żadnej szczególnej argumentacji, która miałaby przesądzić o zasadności roszczenia o ustalenie nieistnienia uchwały.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku obciążając nimi w całości powoda jako stronę przegrywającą proces. W tym zakresie Sąd oparł się na przepisach art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Zgodnie z ich brzmieniem strona przegrywająca sprawę jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do powyższych kosztów stosownie do § 3 przywołanego powyżej przepisu należą dla strony reprezentowanej przez adwokata wynagrodzenie nie wyższe niż stawki określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Na koszty postępowania poniesione przez pozwanego w niniejszym procesie składały się jedynie koszty zastępstwa procesowego i koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 złotych. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił w oparciu o treść § 11 ust. 1 pkt 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1349 ze zm.).

SSO Maria J. Werle